

14. ПАСТИР И СТАДО

1. И - су - се Спа - се наш од свуд, Хва -

ље - на Тво - ја бла - гост буд'! Ра - ду - је с' Те - би

на - род Твој, За - то Ти ша - ље хва - ле пој, Би -

о си ту и би - ђеш за - у - век, У - те - ха

на - ша Ти с' је - ди - ни тек.

2. Господе! прим' се сам стада,
 Ког' Ти сам пасти знаш свагда;
 Ко лута каж' му правца Твог,
 Ко двоји царство, казни тог;
 Искушенику буди у помоћ,
 Видјелом својим разведри му ноћ.

3. Укроти вучију пакост!
 Овцама дај лавску храброст,
 Што на пут лажни зађе там'
 Приведи к' себи опет сам.
 Тако нас к' себи скупи уједно!
 Кад ли ће бити све стадо једно?

15. ВЕРНИ ПАСТИР

(На глас бр. 33. 36. 51. и 205.)

1. { Ви - ди - те ли Бож' - јим по - љем,
 За ов - чи - це ка - ко с' тру - ди,